

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 25.

Vydána dne 3. dubna 1925.

Obsah: (51. a 52.) 51. Zákon o odkladu exekučního vyklizení místností. — 52. Vyhláška o dodatečném zvýšení celkového ročního výrobního alkoholového množství v konsumních lihovarech na výrobní období 1924/25.

51.

Zákon ze dne 31. března 1925

o odkladu exekučního vyklizení místností.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Exekuční soud může na návrh povinného (nájemníka, podnájemníka, domovníka, zaměstnance s bezplatným bytem a pod.) nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí odložití exekuci vyklizením najatých neb užívaných místností, nemá-li povinný beze své viny jiné, potřebě odpovídající náhrady, anebo byl-li povolen odklad vyklizení místností, do nichž má se povinný nastěhovati.

(2) Návrh na odložení exekuce učiniti lze ještě před uplynutím lhůty stěhovací. Okolnosti, jimiž se návrh odůvodňuje, buďtež na vyzvání exekučního soudu osvědčeny.

(3) V usnesení odklad povolujícím udá soud den, kdy lhůta odkladu se končí.

(4) Trvají-li důvody odložení exekuce i po uplynutí lhůty, na kterou byl odklad povolen, může býti vyklizení na návrh povinného odloženo ještě jednou, a to opět nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí; po třetí a naposled může býti vyklizení v těchto případech odloženo — opět nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí — jedině tehdy, potvrdí-li politický úřad (administrativní vrchnost) prvé stolice, že v obci není potřebné náhrady.

§ 2.

(1) Nezaplatí-li povinný do osmi dnů od právní moci usnesení exekučního soudu pronajimateli případný nedoplatek nájemného a

částku rovnající se poměrnému dílu nájemného i s vedlejšími poplatky, připadající na dobu do konce nájemního období, nejvýše však na dobu, na kterou byla exekuce odložena, pozbývá odklad exekuce platnosti. Neplatil-li povinný dosud nájemného, určí náhradu, kterou za další používání jest zaplatiti, soud, vyslechna strany.

(2) V usnesení odklad exekuce povolujícím budiž uvedena částka, kterou má povinný podle ustanovení odstavce 1. zaplatiti, a povinný budiž poučen, že na návrh pronajimatele (majitele místnosti) bude exekuce vykonána, když případný nedoplatek nájemného a náhrada za další používání místnosti nebudou včas zaplaceny.

§ 3.

Ustanovení § 1 neplatí:

1. opatřil-li pronajimatel (majitel místnosti) povinnému dostatečnou místnost náhradní;

2. byla-li nájemníkovi dána výpověď z důvodů uvedených v § 1, odst. 2., č. 2. až 8., zákona ze dne 26. března 1925, č. 48 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, nebo byla-li dána výpověď nebo zrušena nájemní smlouva z důvodů, uvedených v § 3 téhož zákona;

3. byl-li domovnícký poměr nebo služební poměr zaměstnance požívajícího bezplatného bytu zrušen z toho důvodu, že domovník nebo zaměstnanec

a) dopustil se krádeže, zpronevěry nebo jiného činu, který ho činí nehodným zaměstnavatelovy důvěry;

b) způsobil svou vinou zaměstnavateli značnou škodu;

c) chová se k zaměstnavateli urážlivě nebo hrubě;

d) zdráhá se bezdůvodně konati své povinnosti;

e) vede život nemravný nebo pohoršlivý;

4. potřebuje-li majetník podniku továrního, živnostenského nebo zemědělského, s výjimkou zemědělského podniku na půdě zabrané podle zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., pro své zaměstnance bytů, které jsou přístupny toliko prostorami, náležejícími k jeho podniku;

5. poškodil-li nebo ohrožoval-li povinný nebo členové jeho domácnosti vážně život, zdraví nebo majetek pronajimatele (majitele místnosti) nebo obyvatelů domu;

6. jde-li o domy a objekty, na něž se nevztahuje zákon o ochraně nájemníků.

§ 4.

Osobám, které obývají v podnicích zemědělských bytů určené pravidelně pro ubytování zaměstnanců zemědělského podniku, lze — pokud osoby ty nejsou podle § 3 vůbec vyloučeny z ochrany tohoto zákona — povolití odklad pouze jednou nejvýše na stejnou dobu, jako jest smluvená neb obvyklá výpovědní lhůta z námezdního poměru, nikdy však na dobu delší jednoho měsíce. Jde-li o zemědělské podniky na půdě zabrané podle zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., lze povolití odklad podle § 1, avšak pouze dvakrát za sebou.

§ 5.

(1) Nemá-li ten, kdo byl z dosavadních místností vystěhován, kam by složil své věci, jest povinna obec, ve které k vystěhování dojde, neprodleně řádně uložit vyklizené věci potud, než jimi oprávněný naloží jinak.

(2) Aby mohla obec včas učiniti přiměřená opatření, budiž jí o zamýšleném vyklizení dána zpráva, jakmile bylo povoleno, nejpozději dva dny před výkonem.

§ 6.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1925 a platí do 31. března 1928.

(2) Zákon ze dne 26. dubna 1923, čís. 86 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností, prodloužený zákonem ze dne 25. dubna 1924, čís. 86 Sb. z. a n., pozbývá účinnosti dnem 31. března 1925; k odkladům podle něho povoleným sluší přihlížeti při rozhodování podle §§ 1 a 4 tohoto zákona.

§ 7.

Provésti tento zákon náleží ministru spravedlnosti v dohodě s ministry sociální péče a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Dolanský v. r.

52.

Vyhláška ministra financí v dohodě s ministry obchodu, zemědělství a pro zásobování lidu

ze dne 28. března 1925

o dodatečném zvýšení celkového ročního výrobního alkoholového množství v konsumních lihovarech na výrobní období 1924/25.

Používaje zmocnění daného mi ustanovením druhého odstavce oddílu A. vyhlášky z 27. září 1924, čís. 207 Sb. z. a n., zvyšují v dohodě s ministry obchodu, zemědělství a pro zásobování lidu celkové roční alkoholové množství 500.000 hektolitřů, uvedenou vyhláškou k výrobě v konsumních lihovarech na výrobní období 1924/25 připuštěné, o dalších 50.000 hektolitřů.

Z těchto 50.000 hektolitřů připadá na skupinu zemědělských lihovarů 32.630 hektolitřů, na skupinu průmyslových lihovarů, s výrobou droždí nespojených, 14.750 hektolitřů a na skupinu průmyslových lihovarů, s výrobou droždí spojených, 2.620 hektolitřů podle procentuálních účastí v prvním odstavci oddílu A vyhlášky čís. 207/1924 Sb. z. a n. stanovených.

Na výše uvedené skupiny připadající množství rozdělí se individuálně na jednotlivé podniky takto:

A. 1. Jednotlivým zemědělským lihovarům zvýší se na výrobní období 1924/25 přiznané základní výrobní oprávnění o 10 procent, pokud nebylo v důsledku dodatečně ohlášené změny v přihlášených surovinách neb následkem nově upravené započitatelné plochy pozemkové na předcházející výrobní období neb následkem úpravy nejvyšší výroby jednoho výrobního období, docílené ve výrobních obdobích 1911/12 až 1920/21, změněno. Bylo-li z kteréhokoliv z uvedených důvodů základní výrobní oprávnění toho kterého zemědělského